

OZNANILA

11. november 2012

NEDELJA	32. MED LETOM
11.11.	<i>ob 7h za farane</i> <i>ob 8.30 na Pernovem za +Martina Rednak</i> <i>in Milana Kragolnik</i> <i>ob 10h za +Martina Rotar</i>
Ponedeljek	Jozafat
12.11.	<i>ob 18h za +Katarino in Pavla Rožič, obl.</i>
Torek	Stanislav Kostka
13.11.	<i>ob 7h za +Martina Golavšek in Ožbelakove</i>
Sreda	Lovrenc Irski
14.11.	<i>ob 7h za +Moniko Drev</i>
Četrtek	Albert Veliki
15.11.	<i>ob 8h na Pernovem za +Frančiška Grobelnik, obl.</i>
Petek	Jedrt (Jerica)
16.11.	<i>ob 18h za +Martina in Marijo Novak</i> <i>ter Martina in Zofijo Razgoršek</i>
Sobota	Elizabeta Ogrska
17.11.	<i>ob 7h za +Olgo Srebočan, 30. dan</i>
NEDELJA	33. MED LETOM
18.11.	<i>ob 7h za farane</i> <i>ob 8.30 na Pernovem za +Terezijo in Alojza Ježovnik, obl.</i> <i>ob 10h za +Franca Novak, obl.</i>

* V nedeljo, 25. novembra, bo ob 15. uri v celjski stolnici škofijsko slavje ob vstopu v leto vere. Na ta dan bo tudi sklep Slomškovega leta in obletnica posvetitve stolnice.

OB EVANGELIJU 32. NEDELJE MED LETOM

Ko pa je prišla neka
uboga vdova,
je vrgla dva novčiča,
kar je ena četrtnika.
In poklical je svoje učence
ter jim rekel:

»Resnično, povem vam:

Ta uboga vdova
je vrgla več ko vsi, kateri
so metali v zakladnico.
Zakaj vsi so vrgli od tega,
česar imajo v izobilju,
ta pa je vrgla od svojega
uboštva vse, kar je imela,
vse svoje premoženje.«

(Mr 12,30–31)

*Z denarjem si lahko kupimo hišo,
vendar ne toplote in družabnosti.
Z denarjem si lahko kupimo posteljo,
vendar ne spanca.
Z denarjem si lahko kupimo zvezo,
vendar ne prijateljstva.
Z denarjem se nam odprejo vsa vrata,
samo ne vrata do srca.*

*Sreče ne moremo nakazati
preko bančnega računa.
Sreče ne moremo proizvesti
na tekočem traku.
Sreče ne moremo ustvariti v laboratoriju.*

Po: P. Bosmansu

*Ne skriva se vse v količini . Štejejo tiste,
morda na prvi pogled nepomembne stvari.
To, kar podarimo in podelimo iz srca, je
vredno največ . Le to prinaša resnično srečo
nam in tistemu, za katerega smo bili
pripravljeni nekaj podeliti.*

Mr 12,38–44

ZADNJA DVA NOVČIČA

Evangelist Marko v današnjem odlomku slika darovanje v templju. Mnogi imenitneži se razkazujejo s svojim izobiljem. Pristopi pa tudi revna vdova, odvijte robček in spusti v zakladnico dva novčiča – zadnja, ki ju je imela. Jezus pravi, da je dala več kot vsi drugi.

Računsko vzeto, Jezusu ne moremo dati prav. Dva novčiča sta pomenila majhno vrednost in tempelj si z njima ni mogel prida pomagati. Stroški vzdrževanja tako obsežne zgradbe so bili visoki in uprava jih je krila predvsem z darovi tistih, ki so prispevali večje vsote. Jezus se ni izrekel proti takim darovom niti proti njihovim prinašalcem. Ovreči pa je hotel mišljenje, da se človekova vrednost meri po denarju. Po tem mnenju bi bili bogataši cenjeni, reveži pa omalovaževani. Uboga vdova z borima dvema soldoma bi bila komaj vredna omembe. Toda Jezusova merila so drugačna. Človeka presoja po veri in velikodušnosti. Po tem merilu ta, ki da vse, presega onega, ki si je kaj pridržal, čeprav je – denarno gledano – oni dal veliko, ta pa malo.

Kakor ne smemo po denarju presojati vrednosti človeka, tako tudi ne vrednosti templja. Tempelj ni zakladnica denarja, ampak je zakladnica vere. Tempeljsko bogastvo so zakladi duha in srca, zakladi dobrote in radodarnosti, zakladi molitve in predanosti Bogu. Tempelj zato najbolj bogato obdaruje tisti, ki je prinesel največ tovrstnih dobrin.

Po: F. Cerarju